

Výprava 30.5.2009

Rozhodl jsem se, že vytvořím naši internetovou kroniku. Toto je můj první zápis. Doufám, že mi to vydrží a nebude to i můj poslední zápis.

Této výpravy se zúčastnili pouze otrlí a nezlomní členi oddílu. Účast byla slabá, protože předešlého dne v pátek celý den pršelo a předpověď byla na sobotu stejná. Tedy zamračeno a deštivo.

Výpravy se zúčastnili:

Lenka, Vít'a, Adam, Jana, Honza, Lukáš a Adélka a já Róža. Sešli jsme se U černého koně na zastávce a nechali jsme se hezky a pohodlně odvézt do Hudlic, kde se k nám přidali Honza, Míša a Black.

Vydali jsme se na Hudlickou skálu, kde jsme se na chvíli zastavili a pokochali pohledem na okolí.

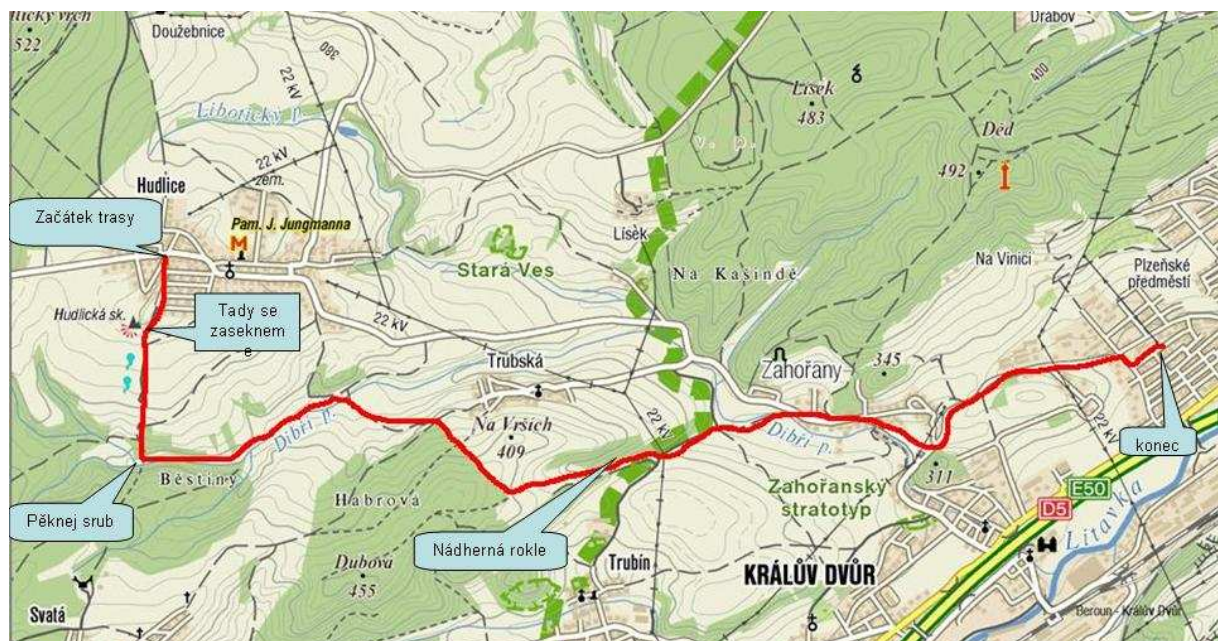

Při slézání skály jsme se vrhli na třešně, jenž nebyly zrovna moc dozrálé. Honzík se jal šplhat na strom, aby se dostal na ty nejlepší třešně. Když jsme odcházeli, museli jsme Lenku přemlouvat, aby šla taky. Prohlásila, že třešně miluje a nikam nepůjde. Nakonec si přece jen dala říct a vyrazili jsme dál

Tuto trasu jsem naplánoval jako vzpomínku na svá dětská léta, kde jsem prolézal každý kout, ale z výpravy se stala expedice do neznáma. Po třinácti letech jsem nic nepoznával a ke všemu začalo přšet.

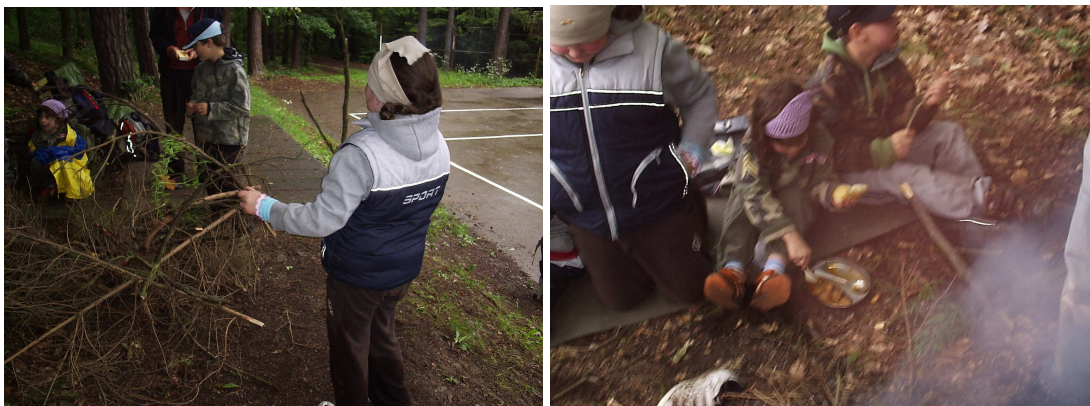
Jako další místo pro zastávku jsem vybral srub v údolí pod Hudlicemi.

Samozřejmě jsme ho minuli. Lukáš při první příležitosti, to je překročení potoka netrefil kámen a už stál do půli lýtek ve vodě. Trochu jsem si potichu zanádal, ale za chvíli to stejně bylo jedno. Při procházení zarostlé cesty a louky jsme měli nakonec promáčené boty všichni. Začala nám být zima a když už jsem se v údolí konečně zorientoval, tak se ke srubu již nikdo nechtěl vracet a všichni jsme mysleli jen na oheň, u které ho usušíme a nadlábneme se.

Došli jsme tady do mé naplánované třetí zastávky na trase. Mělo to být v lese za Trubskou na tanečním parketu.

Zase jsem byl překvapen, jak se to všechno změnilo. Místo cestičky byla asfaltka a místo malinkatého tanečního parketu byl vybetonovaný tenisový kurt pro místní domorodce. Vedle kurtu Jana, Honzík, Vít'a a Adam rozdělali oheň. Dostali to za úkol, pro splnění bodu ve stezce. Sice se jim to ze začátku moc nedařilo (dřevo bylo od deště promáčené), ale nakonec se objevili první plamínky a mohlo se sušit a vařit dlabenec.

Vzhledem k tomu, jak jsme byli vyřízení, neměl nikdo ani pomyšlení na nějakou hru. Usušili jsme se, najedli a odpočinuli a vyrazili jsme dál.. Vyrazili jsme lesem do kopce a abychom se dostali do rokli v dalším lese, objevilo se pro mě další překvapení. Místo pohodlné šterkové cesty na nás čekaly jen vyjeté koleje od traktoru přes pole. A sušení před tím bylo celkem zbytečné.

Při pohledu na rokli, jenž bývala v letě celkem suchá, nás od průzkumu odradila bystřina. Vydali jsme se dál s tím, že rokli prozkoumáme od spodu, kde měl být v rokli další srub.

A zase další překvapení. Místo srubu skládka. Byl jsem zklamán a dost znechucen a chvíli se mnou nebyla žádná řeč.

Při pohledu na hodinky jsme zjistili, že je stejně vyrazit k domovu, abychom došli včas na místo, kde jsme se měli rozejít. Cesta byla sice krátká, ale s promáčenýma nohama dost únavná. Při tom jsem nikoho nezaslechl, že by si nějak stěžoval.

Takže místo zajímavé výpravy do údolí, skal a lesů, se stala expedice pro dobrodruhy.

Všem patří má veliká chvála všem, kteří se expedice zúčastnili a přežili jí.

Róža

Další fotky

